

BESCHIKKING VAN HET GERECHT (Derde kamer)
29 april 1999 *

In zaak T-120/98,

Alce Srl, vennootschap naar Italiaans recht, gevestigd te Novara (Italië), vertegenwoordigd door C. Corica, advocaat te Novara, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij F. Colussi, advocaat aldaar, Rue de Wiltz 36,

verzoekster,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door P. Stan-canelli, lid van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

verweerster,

* Procestaal: Italiaans.

betreffende een beroep tot nietigverklaring van verordening (EG) nr. 1160/98 van de Commissie van 2 juni 1998 houdende indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur (PB L 160, blz. 20),

geeft

HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG (Derde kamer),

samengesteld als volgt: M. Jaeger, kamerpresident, K. Lenaerts en J. Azizi, rechters,

griffier: H. Jung

de navolgende

Beschikking

De feiten

- 1 Verzoekster produceert en verkoopt melkfermenten. Zij is de grootste producent van die fermenten in Italië; 50 % van de in Italië gebruikte fermenten worden door haar geleverd. Bij die productie maakt zij gebruik van «Lyostart», een product dat de fermenten de voor hun vermeerdering noodzakelijke voeding levert. Lyostart, dat door verzoekster uit derde landen wordt ingevoerd, is onderworpen aan invoerrechten. In 1995 bedroeg de totale waarde van die invoer 5 463 646 480 LIT, waarover verzoekster 259 545 040 LIT aan invoerrechten moest voldoen.

- 2 Bij verordening (EG) nr. 1160/98 van de Commissie van 2 juni 1998 houdende indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur (PB L 160, blz. 20; hierna: «verordening nr. 1160/98» of «bestreden verordening»), werd verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256, blz. 1) gewijzigd en werden producten met een gelijke of overeenkomstige samenstelling als Lyostart ingedeeld onder GN-code 0404 90 21.
- 3 Verzoekster houdt deze indeling voor onjuist en meent, dat Lyostart onder GN-code 3821 00 00 moet vallen. Deze verkeerde indeling zou voor haar een extra last van 1 769 542 240 LIT aan invoerrechten meebrengen.

Procesverloop en conclusies van partijen

- 4 Bij op 3 augustus 1998 ter griffie van het Gerecht neergelegd verzoekschrift heeft verzoekster het onderhavige beroep ingesteld.
- 5 Bij afzonderlijke akte, op 7 oktober 1998 neergelegd ter griffie van het Gerecht, heeft de Commissie krachtens artikel 114, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen. Verzoekster heeft haar opmerkingen over die exceptie op 1 december 1998 ingediend.
- 6 In haar verzoekschrift, zoals gepreciseerd in haar opmerkingen over de exceptie van niet-ontvankelijkheid, concludeert verzoekster dat het het Gerecht behage:

— verordening nr. 1160/98 nietig te verklaren;

— de in het ongelijk gestelde partij in de kosten te verwijzen.

7 De Commissie concludeert dat het het Gerecht behage:

— het beroep niet-ontvankelijk te verklaren;

— verzoekster in de kosten te verwijzen.

8 In haar opmerkingen over de exceptie van niet-ontvankelijkheid concludeert verzoekster dat het het Gerecht behage:

— de door de Commissie opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid te verwerpen.

De ontvankelijkheid

Argumenten van partijen

9 De Commissie stelt, dat het op artikel 173, vierde alinea, EG-Verdrag gebaseerde beroep niet-ontvankelijk is, omdat verzoekster door verordening nr. 1160/98 rechtstreeks noch individueel wordt geraakt.

- 10 Verzoekster wordt niet individueel geraakt door verordening nr. 1160/98, omdat deze van toepassing is op objectief bepaalde situaties en rechtsgevolgen heeft ten aanzien van een algemeen en abstract aangeduide categorie van personen. Hieruit volgt, volgens de Commissie, dat de verordening niet kan worden aangemerkt als een in de vorm van een verordening gegeven beschikking.
- 11 Verzoekster wordt door verordening nr. 1160/98 ook niet geraakt uit hoofde van een feitelijke situatie die haar ten opzichte van ieder ander karakteriseert en op overeenkomstige wijze individualiseert als de adreassaant van een beschikking. De Commissie concludeert, dat de bestreden verordening naar haar aard en strekking een algemeen en abstract karakter heeft, zodat zij niet kan worden geacht verzoekster individueel te raken.
- 12 De Commissie beklemtoont voorts, dat verzoekster door verordening nr. 1160/98 niet rechtstreeks wordt geraakt. Daarvoor zou de verordening immers automatisch effect moeten sorteren, zonder dat een verdere, op zich staande beslissing van een gemeenschapsinstelling of een lidstaat, handelend in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid, nodig is. De rechtstreekse adressaten van de verordening zijn echter enkel de voor de specifieke toepassing van de nomenclatuur verantwoordelijke nationale autoriteiten, die op hun beurt individuele beschikkingen nemen ten aanzien van de importeurs telkens wanneer een douaneaangifte ten invoer wordt gedaan. Enkel door die beschikkingen worden de marktdeelnemers die betrokken zijn bij de invoer van producten van de categorieën waarvoor de indelingsverordening geldt, rechtstreeks geraakt.
- 13 Verzoekster herinnert aan de rechtspraak volgens welke de gemeenschapsrechter de verdragsbepalingen inzake de rechtsmiddelen niet restrictief dient uit te leggen.
- 14 Volgens haar kan zelfs bij een handeling die uitsluitend tot de lidstaten is gericht, een particulier de werkelijke adreassaant zijn.

- 15 Verordening nr. 1160/98 is van toepassing op de importeurs van de erin genoemde producten, tot welke algemene categorie zij, verzoekster, behoort. Een verordening betreffende de invoer van bepaalde producten kan voorwerp zijn van een beroep tot nietigverklaring van alle importeurs van dat product.

Beoordeling door het Gerecht

- 16 Ingevolge artikel 114 van het Reglement voor de procesvoering kan het Gerecht, indien een partij daarom verzoekt, uitspraak doen over de ontvankelijkheid van een beroep, zonder op de zaak ten gronde in te gaan. In casu acht het Gerecht zich door de processtukken voldoende voorgelicht om zonder mondelinge behandeling en zonder behandeling ten gronde over het beroep te beslissen.
- 17 Ingevolge artikel 173, vierde alinea, van het Verdrag is een door de natuurlijke of rechtspersoon ingesteld beroep tot nietigverklaring van een verordening ontvankelijk indien deze verordening in werkelijkheid een beschikking is waardoor die persoon rechtstreeks en individueel wordt geraakt. In vaste rechtspraak is voorts gepreciseerd, dat het criterium voor het onderscheid tussen een verordening en een beschikking moet worden gezocht in de al dan niet algemene strekking van de betrokken handeling (zie, bijvoorbeeld, beschikking Hof van 12 juli 1993, Gibraltar en Gibraltar Development/Raad, C-168/93, Jurispr. blz. I-4009, punt 11, en beschikking Gerecht van 19 juni 1995, Kik/Raad en Commissie, T-107/94, Jurispr. blz. II-1717, punt 35). Een handeling heeft een algemene strekking indien zij van toepassing is op objectief bepaalde situaties en rechtsgevolgen heeft voor op algemene en abstracte wijze aangeduide categorieën van personen (arresten Hof van 6 oktober 1982, Alusuisse/Raad en Commissie, 307/81, Jurispr. blz. 3463, punt 9, en 2 april 1998, Greenpeace Council e.a./Commissie, C-321/95 P, Jurispr. blz. I-1651, punten 27 en 28; beschikking Kik/Raad en Commissie, reeds aangehaald, punt 35).
- 18 Verordening nr. 1160/98 bepaalt, dat de in haar bijlage omschreven goederen in de gecombineerde nomenclatuur moeten worden ingedeeld onder de eveneens in die bijlage vermelde corresponderende GN-codes. Een maatregel als deze is van

toepassing op een objectief bepaalde situatie en heeft rechtsgevolgen voor op algemene en abstracte wijze aangeduide categorieën van personen, met name de importeurs van de omschreven producten.

- 19 In bepaalde omstandigheden evenwel kan, volgens de rechtspraak, een bepaling die naar haar aard en strekking een normatief karakter heeft, sommige van de belanghebbende marktdeelnemers individueel raken (arresten Hof van 16 mei 1991, Extramet Industrie/Raad, C-358/89, Jurispr. blz. I-2501, punt 13, en 18 mei 1994, Codorníu/Raad, C-309/89, Jurispr. blz. I-1853, punt 19). In een dergelijk geval zou een gemeenschapshandeling een normatief karakter hebben en tegelijkertijd, ten aanzien van bepaalde belanghebbende particulieren, het karakter van een beschikking (arrest Gerecht van 13 december 1995, Exporteurs in Levende Varkens e.a./Commissie, T-481/93 en T-484/93, Jurispr. blz. II-2941, punt 50). Dat is het geval wanneer een natuurlijke of rechtspersoon door de betrokken bepaling wordt getroffen uit hoofde van zekere bijzondere hoedanigheden of van een feitelijke situatie welke hem ten opzichte van ieder ander karakteriseert (arrest Codorníu/Raad, reeds aangehaald, punt 20; arrest Gerecht van 27 april 1995, CCE de Vittel e.a./Commissie, T-12/93, Jurispr. blz. II-1247, punt 36).
- 20 Gelet op deze rechtspraak moet worden nagegaan, of verzoekster door verordening nr. 1160/98 wordt geraakt uit hoofde van zekere bijzondere hoedanigheden of van een feitelijke situatie die haar ten opzichte van ieder ander karakteriseert.
- 21 Men moet dan vaststellen, dat hoewel verzoeksters situatie door de verordening ongunstig wordt beïnvloed, dit niet voldoende is om haar ten opzichte van ieder ander te karakteriseren. De verordening raakt haar immers enkel in haar objectieve hoedanigheid van marktdeelnemer en importeur van de in de verordening bedoelde producten, juist zoals iedere andere marktdeelnemer die in de Europese Gemeenschap dezelfde activiteit uitoefent, erdoor wordt geraakt.
- 22 Hieraan wordt niet afgedaan door de omstandigheid, dat verzoekster de grootste Italiaanse producent van melkfermenten is. Die omstandigheid karakteriseert

haar in de context van de verordening niet ten opzichte van alle andere marktdeelnemers; die verordening heeft immers in algemene zin betrekking op de tariefindeling van de betrokken producten bij hun invoer uit derde landen in alle lidstaten zonder onderscheid.

- 23 Uit het voorgaande volgt, dat verordening nr. 1160/98 niet kan worden geacht verzoekster individueel te raken. Nu verzoekster niet voldoet aan een der door artikel 173, vierde alinea, van het Verdrag gestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden, behoeft de vraag of zij door genoemde verordening rechtstreeks wordt geraakt, niet meer te worden onderzocht.
- 24 Tot slot stelt het Gerecht vast, dat het niet uitgesloten is dat een marktdeelnemer die de in de verordening bedoelde producten uit een derde land in de Gemeenschap invoert en door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van invoer wordt belast met invoerrechten berekend op basis van de indeling van het product overeenkomstig de bestreden verordening in de gecombineerde nomenclatuur, de geldigheid van die verordening kan betwisten in het kader van een voor de rechterlijke instanties van die lidstaat ingesteld beroep tegen de heffingsbeschikking. Dat geschil zal dan, krachtens artikel 177 van het Verdrag, aanleiding kunnen geven tot een prejudiciële verwijzing naar het Hof ter beoordeling van die geldigheid.
- 25 Uit het voorgaande volgt, dat het beroep niet-ontvankelijk moet worden verklaard.

Kosten

- 26 Volgens artikel 87, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering wordt de in het ongelijk gestelde partij in de kosten verwezen, indien dat is gevorderd. Daar verzoekster in het ongelijk is gesteld en de Commissie in die zin heeft geconcludeerd, moet zij in de kosten worden verwezen.

HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG (Derde kamer)

beschikt:

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Verzoekster wordt verwezen in haar eigen kosten, alsmede in die van de Commissie.

Luxemburg, 29 april 1999.

De griffier

H. Jung

De president van de Derde kamer

M. Jaeger